

з птахами

довго ми браталися
щоб врешті зрозуміти
що весни не буде
вже мабуть ніколи
і з плечей в калюжу
поскидали гнізда звиті
з коренів і шумів.

відлетіли птиці поза сон

гуртом

лишивши кожному :

в очах — краплинку неба
в серці — жмутик пуху й на
долонях — невиразну долю.

Збірка « [Нічні перекази](#) ».